

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Igora Burgera, JUDr. Emila Bdžocha, JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Milana Lipovského, v trestnej veci proti obvinenému **R. Š. a spol.**, vedenej na Špeciálnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK 2 Tš 29/2006, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 14. júna 2011 v B. dovolanie, ktoré podala obvinená **I. V.**, zastúpená obhajcom JUDr. S. J., advokátom v B proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. marca 2010, sp. zn. 3 Toš 6/2008, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. sa dovolanie obvinenej **I. V.** **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom bývalého Špeciálneho súdu v Pezinku (ďalej len „špeciálny súd“) z 28. apríla 2008, sp. zn. PK 2 Tš 29/2006, boli obvinení **R. Š., J. K., D. P., J. B., I. V., P. K., I. D., P. S., V. Š. a J. B.** uznaní za vinných v bode I. z organizátorstva a pomoci k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. a), písm. c), § 148a ods. 1 alinea 2, ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení platnom do 30. júna 2002 (ďalej len „Tr. zák.“) formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a Tr. zák. a obvinený **J. N.** z organizátorstva a pomoci k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. a), písm. c), § 148a ods. 1 alinea 2, ods. 4 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. z trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1 alinea 2, ods. 4 Tr. zák. a z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a Tr. zák., ktorého sa dopustili tak, že

ako členovia zločineckej skupiny, ktorú začiatkom roku 2000 zosnoval F. M., nar. X., posledne bytom B., B. X. a založil spolu s J. K. a R. Š. za účelom páchania trestnej činnosti s cieľom dosiahnuť zisk, ktorá pôsobila na území celej Slovenskej republiky, hlavne v regiónoch miest B. a Ž., spoločne s ďalšími nezistenými osobami a sčasti spoločne s obžalovanými uvedenými pod bodom 2 rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 28. apríla 2008, sp. zn. PK 2 Tš 29/2006, v období od februára 2000 do 7. februára 2002 za účelom obchodovania s tovarom fiktívnej hodnoty a následného neoprávneného uplatňovania si odpočtu dane z pridanej hodnoty a nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty, umelo vytvorili obchodnú sieť nižšie uvedených firiem ako podnikateľských subjektov a v rámci nej organizovali chod a spracovávanie účtovníctiev firiem X., a.s., IČO X., X., s.r.o., IČO X., X., V. P.-B., IČO X., B., ul. B. č. X., X., s.r.o., IČO X., B., X., IČO X., B., X., s.r.o., IČO X., V., X., s.r.o., IČO X., X., s.r.o., IČO X., B., X., s.r.o., IČO X., X., s.r.o., IČO X., P. B., X., s.r.o., IČO X., P. B., X., s.r.o., IČO X., Ž., X., spol. s.r.o., IČO X., X., s.r.o., IČO X., Ž., X., s.r.o., IČO X., X., s.r.o., IČO X., P. B., X., s.r.o., IČO X., N., X., s.r.o., IČO X., P. B., X., IČO X., P. B., X., s.r.o., IČO X., T., X., s.r.o., IČO X., X., spol. s.r.o., IČO X., Ž., X., s.r.o., IČO X., M., X., IČO X., M., X., s.r.o., IČO X., X., s.r.o., IČO X., G., tak, aby konatelia týchto firiem a iné osoby zapojené do činnosti týchto subjektov vystavovali účtovné doklady (faktúry, výdavkové, príjmové pokladničné doklady a iné doklady o nákupe, predaji a vývoji tovaru) na produkty bez trhovej hodnoty, ktoré boli vydávané za softvér (ďalej aj „produkty s fiktívnou hodnotou“), pričom tieto doklady boli daňovými subjektami - vývozcami zo Slovenskej republiky, a to D., s.r.o., IČO X., B., D., s.r.o., IČO X., B., D., s.r.o., IČO X., B., S., s.r.o., IČO X., B., M.-C., s.r.o., IČO X., B., C., s.r.o., IČO X., B., C., s.r.o., IČO X., B., B., s.r.o., IČO X., B., O., s.r.o., IČO X., B., C. C., s.r.o., IČO X., B., Z. C.-A., IČO X., H., I.-P., s.r.o., IČO X., H., L., a.s., IČO X., H., po deklarovanom vývoze produktu s fiktívnou hodnotou predkladané ako daňové doklady pri neoprávnenom uplatňovaní nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“), zároveň koordinovali bezhotovostné prevody financií a ich následné hotovostné výbery, ktoré vykonávali medzi jednotlivými členmi skupiny a jednotlivými firmami v takto vytvorenej sieti daňových subjektov obchodujúcich s produktami s fiktívnou hodnotou, čím súhrnne dokumentovali fyzický i účtovný pohyb produktov s fiktívnou hodnotou a získali a vyrobili doklady potrebné pre uvedenie správca dane do omylu, a takto si neoprávnené daňové subjekty uvedené ako vývozcovia zo Slovenskej republiky uplatnili nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty najmenej vo výške 178.957.412,-Sk, pričom správca dane uvedený do omylu

nadmerný odpočet vo výške najmenej 121.792.591,-Sk uznal a vyplatil, ku škode štátneho rozpočtu SR v zastúpení jednotlivými správcami dane.

V rámci tejto činnosti obžalovaní, uvedení pod bodom I., za týmto účelom vyhľadávali osoby na páchanie trestnej činnosti, zabezpečili medzi nimi vzájomný styk a prepojenie, rozdelili si úlohy, a to tak, že F. M. spoločne s J. K. a R. Š. do konca januára 2001 a R. Š. spoločne s J. K. od 1. februára 2001 priamo alebo prostredníctvom v tomto bode uvedených osôb usmerňovali, koordinovali všetky osoby podieľajúce sa na trestnej činnosti, zabezpečovali vydávanie konkrétnych pokynov na spracovávanie účtovníctiev jednotlivých firiem, na vystavovanie faktúr na produkty s fiktívnou hodnotou, výdavkových a príjmových pokladničných dokladov o nákupe, predaji a vývoji produktov s fiktívnou hodnotou a pokynov na predkladanie týchto dokladov daňovými subjektmi - vývozcami zo Slovenskej republiky na neoprávnené uplatňovanie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty a organizovali bezhotovostné prevody finančných prostriedkov a ich následné hotovostné výbery.

V rámci koordinácie tejto skupiny ďalej,

obžalovaný **D. P.**, zabezpečoval v oblasti regiónu mesta Ž. hotovostný výber finančných prostriedkov z účtov založených v bankových inštitúciách na do siete zapojené firmy so sídlom v žilinskom regióne a v tomto smere riadil konateľa firmy S., s.r.o., v súčasnej dobe nezvestného L. F., ako i ďalších konateľov firiem so sídlom v žilinskom regióne, od ktorých preberal peniaze, ktoré slúžili k predstieraniu platieb za produkty s fiktívnou hodnotou a tieto peniaze ďalej odovzdával väčšinou M. S. k preprave do B. a vykonával rôzne ďalšie úkony smerujúce k operatívnej spolupráci do siete zapojených firiem, najmä v regióne mesta Ž.,

obžalovaný **J. B.** riadil obžalovaného **V. Š.** a cez neho spracovávanie účtovníctiev na produkty s fiktívnou hodnotou, vystavovanie faktúr na produkty s fiktívnou hodnotou, výdavkových a príjmových pokladničných dokladov o nákupe a predaji produktu s fiktívnou hodnotou v okolí P. B., konkrétne u firiem X., s.r.o., X., s.r.o., D., s.r.o. a obžalovaného **J. B.**, cez ktorého riadil spracovávanie účtovníctiev a faktúr na produkty s fiktívnou trhovou hodnotou, výdavkových a príjmových pokladničných dokladov o nákupe a vývoji produktu s fiktívnou trhovou hodnotou vo firme X., s.r.o., vykonával tiež rôzne ďalšie úkony smerujúce k operatívnej spolupráci do siete zapojených firiem, najmä v regióne mesta Ž.,

obžalovaná **I. V.** spracovávala alebo operatívne pomáhala spracovávať faktúry na produkty s fiktívnou trhovou hodnotou pre firmy napojené do siete v regióne mesta Ž., výdavkové a príjmové pokladničné doklady o nákupe a predaji a vývoji produktu s fiktívnou trhovou hodnotou, túto činnosť vykonávala aj ako konateľka firmy X., s.r.o., rovnakú činnosť vykonávala pre firmy X., s.r.o., S., s.r.o., X., s.r.o., pričom tieto doklady sama alebo spoločne s konateľmi firiem X., s.r.o. a S., s.r.o., M. H. a Ing. I. H. zahrnuli do daňového priznania na uplatnenie neoprávneného odpočtu DPH a predložili správcom dane a zároveň rôznymi operatívnymi úkonmi sa podieľala na riadení do štruktúry zapojených firiem so sídlom v regióne mesta Ž.,

obžalovaný **J. N.** riadil činnosť obžalovaného J. M., Z. C. z firmy Z. C.-A., L., a.s., J. E. z firmy C., a.s., ktorí spracovávali alebo riadili spracovávanie účtovníctva na produkty s fiktívnou trhovou hodnotou, v rámci ktorej činnosti vystavovali faktúry, výdavkové a príjmové pokladničné doklady o nákupe a predaji a vývoji softvéru ako produkty s fiktívnou trhovou hodnotou a činnosť J. M. pri uplatnení neoprávneného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty firmy D..., s.r.o., a zároveň ako konateľ vo firme C., s.r.o., IČO X., Z. č. X., B., si na základe dokladov o nadobudnutí softvéru a vývoja softvéru ako produktu s fiktívnou trhovou hodnotou od viacerých firiem- D., s.r.o., D., s.r.o., a D., s.r.o., v období od mája 2000 do júna 2001 neoprávnene uplatnil v mene firmy C., s.r.o., v konaní pred správcom dane nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty najmenej vo výške 21.468.066,-Sk z nákupu softvéru a vývoja softvéru, ktorý nebol predaný v tuzemsku, z čoho správca dane odpočet najmenej vo výške 15.484.754,-Sk uznal a vyplatil zodpovedajúci nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty,

obžalovaný **P. K.** zabezpečil časť zahraničných odberateľov softvéru ako produktu s fiktívnou trhovou hodnotou v Českej republike, a to Z. F., IČO X., D.; M. J., P.; P. B., IČO X., D.; M. P. T., IČO X., H.; ktorí spracovávali faktúry na produkty s fiktívnou trhovou hodnotou, výdavkové a príjmové pokladničné doklady o nákupe, predaji softvéru a vývoja softvéru ako produktu s fiktívnou trhovou hodnotou, ktoré slúžili ako podklad pre vývozné firmy zo Slovenskej republiky, a to D., s.r.o., IČO X., B., D., s.r.o., IČO X., B., D., s.r.o., IČO X., B., S., s.r.o., IČO X., B., M.-C., s.r.o., IČO X., B., C., s.r.o., IČO X., B., C., s.r.o., IČO X., B., B., s.r.o., IČO X., B., O., s.r.o., IČO X., B., C. C., s.r.o., IČO X., B., Z. C.-A., IČO X., H., I. P., s.r.o., IČO X., H., na uplatnenie neoprávneného nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty a odber

produktu s fiktívnou trhovou hodnotou v mene zahraničnej firmy vykonával aj sám ako konateľ firmy D.. D., D.. X. L., IČO X.,

obžalovaná **I. D.** spracovávala alebo operatívne pomáhala spracovávať faktúry na produkty s fiktívnou trhovou hodnotou, výdavkové a príjmové pokladničné doklady o nákupe a predaji softvéru a vývoja softvéru ako produktu s fiktívnou trhovou hodnotou firiem D., D., D., B. a S., s.r.o., ktoré doklady konatelia týchto firiem, P. Š., M. W., K. S., P. T., J. M., zahrnuli do daňového priznania na uplatnenie neoprávneného nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty a predložili správcom dane, usmerňovala účtovníčky zapojených firiem pri spracovávaní účtovných dokladov na produkty s fiktívnou trhovou hodnotou a rôznymi operatívnymi úkonmi sa podieľala na riadení do siete zapojených firiem so sídlom v regióne mesta B.,

obžalovaný **P. S.**, v dobe od októbra 2000 do decembra 2000 riadil M. N., v ktorého mene spracovával faktúry na produkty s fiktívnou trhovou hodnotou, výdavkové a príjmové pokladničné doklady o nákupe a predaji a vývoji softvéru ako produktu s fiktívnou trhovou hodnotou vo firme X., IČO X.,

obžalovaný **V. Š.**, v dobe od novembra 2000 do januára 2001 zabezpečoval vystavovanie účtovných dokladov na softvér ako produkt s fiktívnou trhovou hodnotou, v mene firmy X., s.r.o., IČO X. konateľ a P. M., X., s.r.o., IČO X. konateľ a M. K., D., s.r.o., IČO X. konateľ a J. H., ktorých riadil a tiež v rámci činnosti skupiny vykonával pokyny J. B. smerujúce ku koordinácii ďalších osôb konajúcich pre do siete zapojené firmy,

obžalovaný **J. B.** od začiatku marca 2001 do konca apríla 2001 zabezpečoval vystavovanie účtovných dokladov na produkty s fiktívnou hodnotou, a to faktúr a pokladničných dokladov na odpredaj softvéru ako produktu s fiktívnou hodnotou v mene firmy E., s.r.o., IČO X., G., kde na túto činnosť zabezpečil P. B., nar. X., bytom G., SNP č. X., v ktorého mene vystavoval tieto doklady na firmu E., s.r.o., IČO X., zároveň J. B. ako spoločník a konateľ tejto firmy v jej mene vyhotovil účtovné doklady o predaji softvéru ako produktu s fiktívnou trhovou hodnotou firmám X., s.r.o. a X., s.r.o., v celkovej výške najmenej 92.014.135,-Sk, z toho daň z pridanej hodnoty 17.205.895,-Sk, čím umožnil ďalšie zaúčtovanie týchto dokladov a následne neoprávnené uplatnenie odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške najmenej 17.205.895,-Sk.

Za tieto trestné činy uložil špeciálny súd obvinenej I. V. podľa § 148a ods. 4 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na jeho výkon podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 odkázal poškodeného, Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky, L. ul. č. X., 975 04, B. B., so svojim nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie.

Rozsudok špeciálneho súdu nadobudol právoplatnosť 30. marca 2010, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozsudkom vo vzťahu k obvinenej I. V. vo výroku v bode II. podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 jej odvolanie zamietol.

Odpis rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol obvinenej a jej obhajcovi doručený 19. mája 2010, resp. 23. apríla 2010.

Špecializovaný trestný súd v Pezinku predložil 28. decembra 2010 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podala obvinená I. V. prostredníctvom obhajcu na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku 15. novembra 2010, proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. marca 2010, sp. zn. 3 Toš 6/2008, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Tr. por. Domáhala sa ním, aby ako dovolací súd, vyslovil, že týmto rozsudkom bol zákon porušený v jej neprospech v článku 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v článku 6 ods. 3 písm. b) a písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 2 ods. 13 Tr. por. V tejto súvislosti obvinená prostredníctvom obhajcu argumentovala nasledovne :

Dôvod dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. bol naplnený hlavne v spojitosti s tlakom na predsedu senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, príslušného pre rozhodnutie vo veci. Na predsedu senátu, JUDr. Jozefa Kanderu, bol v čase rozhodovania o podanom odvolaní vyvíjaný značný časový stres a nátlak prostredníctvom hrozby disciplinárneho opatrenia z dôvodu údajného pomalého postupu v kauze tzv. „kyselinárov“. V tejto súvislosti odkazuje aj na medializáciu celej kauzy v slovenských elektronických médiách. Podľa obvinenej, celý rozhodovací proces podliehal značnému časovému stresu s odrazom neadekvátneho posúdenia odvolania, keď sa odvolací súd v rozhodnutí nevysporiadal so skutočnosťami namietanými

odsúdenou v podanom odvolaní. V tejto súvislosti uvádza, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je nedostatočné, pričom je jeho argumentácia založená v plnej miere na odkaze na rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. vidí obvinená v niekoľkých smeroch. Predovšetkým, že postup pri domovej prehliadke bol nezákonný. Prikaz na domovú prehliadku sa vzťahoval na byt č. X., na druhom poschodí, na ulici B. č. X., v Ž., namiesto bytu obvinenej I. V., ktorý sa nachádza na B. ulici č. X., v Ž. Zatiaľ čo obvinená bola predvedená na Krajský úrad vyšetrovania PZ v Ž., jej byt ostal strážený príslušníkmi polície už od rána 7. februára 2002, pričom sa domová prehliadka uskutočnila až 8. februára 2002. V tom čase sa v byte nachádzala jej dcéra, E. V., ktorej nebolo umožnené tento byt opustiť. Obvinená v dovolaní poukazuje aj na tú skutočnosť, že vyššie uvedeným postupom orgánov činných v trestnom konaní došlo k neprípustnému zásahu do ústavou, ako aj medzinárodným dohovorom zaručeného práva nedotknuteľnosti osoby a jej obydli. Vzhľadom na nezákonnosť takéhoto postupu sú aj týmto spôsobom získané dôkazy neprípustné a nie je ich možné použiť v trestnom konaní.

Za ďalší dôkaz vykonaný nezákonným spôsobom obvinená považuje nesprávnu interpretáciu záznamov telekomunikačnej prevádzky v dôsledku subjektívneho komentára vyšetrovateľa. Vyšetrovateľ vo svojej interpretácii odposluchov prejedlikoval, že obvinená mala byť hlavnou účtovníčkou v žilinskom regióne. V tejto súvislosti upriamuje pozornosť obvinená aj na fakt, že v dôsledku slovných príspevkov vyšetrovateľa boli do pôvodnej telefonickkej konverzácie vnesené nepravdivé prvky, ktoré zásadným spôsobom menia skutočnú výrokovú hodnotu telefonickkej konverzácie medzi obvinenou a tretími osobami. Namieta aj fakt, že v rámci trestného konania súd prihliadal vo väčšej miere na záznam telefonických rozhovorov, obohatený o subjektívne komentáre vyšetrovateľa, ako na samotnú podstatu telefonického rozhovoru bez rušivých elementov, skresľujúcich pôvodný význam rozhovoru.

Obvinená poukazuje aj na nedostatočné zohľadnenie okolností prevodu obchodnej spoločnosti z T. H., dĺžku reálneho pôsobenia v spoločnosti, ako aj okolnosti vylučujúce nevedomosť o právnom úkone na strane P. U. pri prevode obchodného podielu na jeho osobu. Odvolací súd nezohľadnil ani fakt, že bola rovnako len tzv. „bielym koňom“ bez možnosti výberu, ako v mnohých ďalších prípadoch zainteresovaných osôb. Zároveň rovnako ako prvostupňový súd,

ani súd odvolací sa s obsahom výpovedí svedkyň H. a M., nezaoberal a vo svojej rozhodovacej činnosti sa s nimi nevysporiadal.

V súvislosti s dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinená upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že samotná jej účasť pre spoločnosť X., s.r.o., nemôže byť považovaná za dostatočnú pre preukázanie úmyselného zavinenia. Odvolací súd vôbec nevyhodnotil otázku dôkaznej situácie, ktorá by skutočne potvrdzovala zavinenie, ako aj jej vedomosť o trestnoprávnom charaktere jej činnosti pre spoločnosť. Podľa názoru obvinenej, neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a uložený trest je preto neprimerane prísny.

Ďalej tvrdí, že v trestnom konaní nebola zachovaná rovnosť zbraní medzi ňou na jednej strane a orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi na druhej strane, čo je v trestnom procese neprípustné.

Z týchto dôvodov obvinená navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Tr. por. vyslovil, že spomínaným rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol porušený zákon v jej neprospech vo vyššie citovaných ustanoveniach a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok v napadnutých výrokoch, ako aj rozsudok Špeciálneho súdu v Pezinku z 28. apríla 2008, sp. zn. PK 2 Tš 29/2006. Ďalej navrhla, aby dovolací súd v zmysle § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V zmysle § 376 Tr. por. sa 5. decembra 2010 vyjadril k obsahu uvedeného dovolania obvinený V. Š., ktorý uviedol:

V plnej miere súhlasím s faktami uvedenými v dovolaní spoluodsúdenej. Bol som odsúdený za založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny napriek tomu, že mi nikto nedokázal spáchanie žiadneho konkrétneho činu alebo obohatenie. Som presvedčený, že v mojom prípade bola porušená zásada rovnosti zbraní.

K obsahu uvedeného dovolania sa v zmysle § 376 Tr. por. 13. decembra 2010 vyjadrila obvinená I. D.. argumentovala nasledovne:

K obsahu dovolania, ktoré podala odsúdená I. V., podávam vyjadrenie k bodu II. tohto dovolania - Okolnosti prevodu obchodnej spoločnosti, kde odsúdená okrem iného uvádza, že jej bolo dostatočne rázne naznačené, že „od nás sa neodchádza“. Voči tomuto jej výroku uvádzam, že je to účelové klamstvo. Nikdy som jej to nepovedala, lebo som na to nemala dôvod. Počas celého súdneho procesu, ktorý trval niekoľko rokov, tento fakt na pojednávaniach neuviedla, a preto som sa nemohla voči tomu brániť a poprieť to. K ostatným bodom jej dovolania sa nevyjadrujem.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods.1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne po preskúmaní veci zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Tento záver je založený na tom, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne, t. j. vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, avšak v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Z obsahu dovolania obvinenej vyplýva, že ako osobitný dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. uplatňuje okolnosť, že vo veci rozhodoval predseda senátu, ktorý mal byť podľa jej tvrdení „pod značným časovým stresom a nátlakom prostredníctvom hrozby disciplinárneho opatrenia“. Týmto postupom súdu malo byť zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu obvinenej.

Právo na obhajobu je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu zabezpečujúcim „rovnosť zbraní“ medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom ako žalobcom v trestnom konaní na strane druhej. Táto základná zásada trestného konania je v Trestnom poriadku upravená

v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. por. a vyplýva z čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Ďalej je garantovaná v takých významných právnych dokumentoch, akými sú Listina základných práv a slobôd a Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Porušenie práva na obhajobu je závažnou, resp. podstatnou chybou konania. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je však koncipovaný oveľa užšie, nie je ním akékoľvek (resp. každé) porušenie práva na obhajobu, ale len porušenie tohto práva „zásadným spôsobom“.

Pri posudzovaní, či v tom - ktorom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo obvinenej na obhajobu, sú dôležité konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvinenej tak, aby v konaní boli okrem iného objasnené aj všetky skutočnosti svedčiace v jej prospech a aby sa na ne v konaní a pri rozhodovaní prihliadalo.

Vychádzajúc z uvedeného, právo na obhajobu zahŕňa viacero komponentov a dovolací dôvod v tomto zmysle bude spravidla naplnený pri nerespektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov smerujúcich k rozhodnutiu vo veci bez prítomnosti obhajcu a pod., čo sa v posudzovanom prípade nezistilo. Naopak, obvinená aktívne využívala v celom rozsahu možnosť obhajoby osobnej i prostredníctvom obhajcu. Od začiatku konania mala možnosť sa vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa jej kládli za vinu, k dôkazom o nich, robiť návrhy, podávať žiadosti a opravné prostriedky, zúčastňovať sa na procesných úkonoch osobne i prostredníctvom obhajcu, vypočúvať svedkov, ktorých sama alebo prostredníctvom obhajcu navrhla a klásť im otázky, čo vyplýva aj z obsahu spisového materiálu.

Pod uvedený dovolací dôvod nemožno podradiť „nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu“ spôsobeného údajným tlakom vytváraným na predsedu senátu. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že obvinená sa s týmto rozhodnutím a argumentáciou použitou v odôvodnení nestotožňuje. Treba len pripomenúť, že dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je v zmysle § 371 ods. 6 Tr. por. prípustné. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. preto naplnený nebol.

Dovolateľka v súlade s ustanovením § 374 ods. 2 Tr. por. uviedla dôvod aj podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. tvrdiac, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Obvinená v tejto súvislosti poukazuje na nezákonne vykonanú domovú prehliadku, nesprávnu interpretáciu záznamov telekomunikačnej prevádzky, okolnosti prevodu obchodnej spoločnosti a nezohľadnenie výpovedí svedkýň H. a M..

Domovú prehliadku v zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacich (obydlia) je vec dôležitá pre trestné konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá z trestného činu.

Podľa § 83 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 nariadiť domovú prehliadku je oprávnený sudca alebo predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca. V neodkladných prípadoch tak môže namiesto príslušného predsedu senátu alebo sudcu urobiť predseda senátu alebo sudca, v ktorého obvode sa má prehliadka vykonať. Príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Doručí sa osobe, u ktorej sa prehliadka vykonáva, pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bráni doručeniu.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že Trestný poriadok taxatívne nevymedzoval obsahové náležitosti príkazu na domovú prehliadku. Príkaz na domovú prehliadku by mal obsahovať označenie orgánu, o ktorého rozhodnutie ide, dátum a miesto rozhodnutia, výrok príkazu s uvedením zákonných ustanovení, ktoré boli použité, skutok s uvedením právnej kvalifikácie trestného činu, opis veci alebo osoby, ktorá sa má hľadať a zaistiť pri domovej prehliadke, **ak je známa.**

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. naplnený nebol. Napriek tomu, že nehnuteľnosť nebola v príkaze presne označená, nie je možné považovať dôkazy získané prostredníctvom domovej prehliadky vykonanej v priestoroch trvalého bydliska obvinenej I. V. za nezákonné. Domová prehliadka bola správne vykonaná v priestoroch trvalého bydliska dovolateľky, ktoré boli cieľom prehliadky. Osoba, u ktorej sa vykonáva domová prehliadka, je povinná v zmysle ustanovenia § 85a ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 tento úkon strpieť.

Podľa § 85 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 orgán vykonávajúci domovú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov alebo pozemku je povinný umožniť osobe, u ktorej sa taký úkon vykonáva, alebo niektorému dospelému členovi jej domácnosti účasť pri prehliadke. Treba súhlasiť s názorom odvolacieho súdu, že ak tieto osoby boli nútené zotrvať pri výkone domovej prehliadky, prípadne boli iným spôsobom porušené práva iných osôb, môžu sa domáhať náhrady škody zákonne stanoveným postupom.

Z toho je zrejmé, že súdy oboch stupňov správne konštatovali, že domová prehliadka vykonaná v priestoroch trvalého bydliska obvinenej bola vykonaná v súlade s uvedenými ustanoveniami, s čím sa dovolací súd stotožňuje.

Podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať len, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

V tejto spojitosti je potrebné pripomenúť, že v rámci rozhodovania o dovolaní z tohto dôvodu vychádza Najvyšší súd Slovenskej republiky zásadne zo skutkových zistení vykonaných súdmi v predchádzajúcom konaní a hodnotí, či tieto skutkové zistenia (vyjadrené v tzv. skutkovej vete rozsudku) boli z hľadiska hmotného práva správne posúdené. Nie je teda možné namietat' nič proti samotným skutkovým zisteniam súdu, proti tomu, v akom rozsahu vykonal dokazovanie, ako hodnotil dôkazy a pod. V takom prípade totiž nejde o aplikáciu hmotného práva, ale procesných predpisov, najmä ustanovení § 2 ods. 5, 6 Tr. por. o postupe orgánov činných v trestnom konaní pri zisťovaní skutkového stavu a pri hodnotení dôkazov (zakotvujúce zásady legality a oficiality).

Dovolací súd nemôže preskúmať úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, prípadne korigovať len odvolací súd. Trestný poriadok preto neumožňuje na základe tohto dovolacieho dôvodu namietat' nesprávnosť zisteného trestného skutku, ani nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov, ani neúplnosť vykonaného dokazovania, ako napríklad hodnotenie záznamov telekomunikačnej prevádzky, posudzovanie

okolností prevodu obchodnej spoločnosti, dodávateľsko-odberateľských vzťahov, nezohľadnenie výpovedí svedkýň H. a M., či hodnotenie dĺžky pôsobenia v zločineckej skupine.

Uvedené napokon rezultuje, že rozhodnutie napadnuté dovolaním obvinenej I. V. nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku, ani na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení, pretože skutok tak, ako bol súdmi oboch stupňov zistený, vykazuje znaky organizátorstva a pomoci k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1, písm. a) c), § 148a ods. 1 alinea 2, ods. 4 Tr. zák. účinného do 30. júna 2002 formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 30. júna 2002. Právne posúdenie súdom prvého stupňa, vrátane naplnenia pojmových znakov tohto trestného činu, s ktorým sa správne stotožnil aj odvolací súd, zodpovedá v celom rozsahu zákonu.

Vo vzťahu k otázke vysporiadať sa s primeranosťou trestu a zohľadnenia všetkých poľahčujúcich okolností, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, dodáva, že s poukazom na uplatnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., sa týmto nemohol zaoberať.

Na základe vyjadreného je nepochybné, že dovolanie obvinenej obsahuje iba argumenty a subjektívne názory stojace mimo dovolacích dôvodov predpokladaných Trestným poriadkom.

V posudzovanom prípade neboli zistené uplatnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) písm. i) Tr. por., preto dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie obvinenou I. V. odmietol na neverejnom zasadnutí. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok (§ 392 ods. 2 Tr. por.).

V Bratislave 14. júna 2011

JUDr. Štefan H a r a b i n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová